

ללן ג' רבני שהיה מקטער שהיה נוהג פהו לעם
הארץ כו' עמ' הרמ'ה בחלוטיו על זה ועיון
בחדוסי הקדמות למת' א' פ' ט

סימן רנב

דין ר' איין סודין את הפנויים וחר על כרו דמי'ם
וכו' בזה יש לשון הר' לכתורה הוא קשה
ההנהגה ונסאלהי מהנן יקיר לי ה'ה מנן הנהגה בעזרו
לעמוד עליו ולנארו' ומה שעלתה מנודתי כתבתי אני
בעניי בקונט' חיים שאל סי' ל'ה בס' ד' ושם דברתי קצת
בענין זה ע"ש באורך ועיון משכתב הרב הגדול מהר"ר
דורן ומראו' להם בחפזותיו דפוס ויניכ' א' פ' מ'
עיון טס

סי' רנב

דין א' אפי' נותנין לו אלף זוז נכת אחת כו'
ראובן בזה לתת לפני פ' במתנת ט' מ' מאחיים
דינרין וקודם שנתנו לו כיוון שמשוונתה לעני זה עכמו
מאחיים דינרין וחסתא אה יתנו של ראובן צריך לירע
אם יתנו של שמעון ב' ופניהם נכת א' א' ויתנו של
ראובן ולא של שמעון ובס' מנחת כהן על ט' פ' פשיט
משם רבה מדברי סתום בקדושי' רכ"ו והני בעני' בחתני
בעתה עינים פ' ח' לפיה ריש לרחות רחיתו יע"ש ובגם
די'ם לרד כמו שכתבתי טס מ"מ דעהו הקצרה נעטס
דיתנו ל' פניהם נכת אחת ויכול ליעלם ודוק פועט
הנהגה ומי שהולך מניחו כו' הרב עבות בעקב
סי' פ' ד' רצה להכריע דיון זה ממשכת ט' פ'
דמעטות עש"ב ואפי' בעניי עמדתי על הדיון וכחתי
בפתח עינים טס פ' כ' ומעטות ריש לרחות רחיתו עש"ב

סימן רנד

דין א' אסור לישאל ליעול צדקה מן העכו' פכו'
כתב בהנהגות אשירי פ' ק' דבתר' שאלתי למורי
מהר"ר הנהגה למה אין מקניש צדקה מנכרי והרי
מקניש נדרים ונדנות מהם ותיירץ דנדרי' ונדנות לא
אחי לכפרה וצדקה אחי לכפרה ולא ניחא בתיסו' להג
כפרה והרב פנים מאירות בחיבורו על התורה הנקרא
כתנת חור פ' ויקרא שקיל וערי' דנדרו הגמות אשירי
הכו' ואפי' בעניי גם הקטן פחה עינים טס פ' ק' דבתר'
על דף י' הארכתי בעניותי בזה עש"ב בס' ד'
דין ג' הנהגה אם מתנדבין דבר לבית הכנסת כו'
גם הקטן נכ"י לקמן סי' רנ"ע הארכתי
בענינים חלו בס' ד'

סימן רנה

דין א' אול תעטרך לכריתו כו' כבר כתבנו בענינותו
שכונת רז"ל שלא יהנו הלומדים אפי' דרך מתנה
זכאם הן נעון אחסור דרי ומסוס עת לעשות חתירו
ליהנות וספרין פתיחו מ"מ רבנן ותלמידהון עיניהם
ושייתו לכבוד ה' ותורחיו שלא לזלזל עכאם ולעשות המכאור'
ליקח ממון מהעשירים ואם אמרו במתנות כהונ' הלוקס
שאלו כפיהם והכוננים מושכין את ריהס איך יתיר
מה שאינו הלוקס לשאלו כפיהם מולגד עונשם וזהו
הריפת התורה וחילול ה' אשר הלומדים יחלו עשירי עם
לחם לטע' ודין גרמ' א' אשר מינס מאמינים נחמתי

הומן ורחינו פיהם נגר לומדי התורה הוא נחמתי
ימיר עינינו ללמוד תורה לשמה רשלא יחלל שמו ית'
וחורתו הקדושה על ידיו כו' ועמ' מור"ם לעיל
בהג' סי' רמ"ו דין כ"א

ואפי' היה חכם והעני יעסוק בלומנות כו' ענר'
אנכי כתבתי בעניותי דיון נכנ' פרי לעשות
לומנות כו' יענ' ז' וזה"ש גם עץ הכות פ"ד משנס
ה' כתב דאפי' בליעל אסור ע"ש ואנכי הולעת דקדתי
על הרב ז"ל גם הקטן פחה עינים נהגות טס ע"ש *

סימן נזר

דין ה' צריך הבנתי ללוח כו' ענר' טס כתבתי
על מי שאמר לבזר שאם לא יוסף לי יסכר
עצמו לשר גוי ומוכרם לחלל שנת וכיוצא דאין לחוש לו
וה' ללות והנחתי רחיש ע"ש ועמ' רחיתי גם חסידים
סי' ט"ו שכתב דאם צריך ורשע נאים ליעול צדקה
ואין נכיס כי אם לא' והרשע האמר שאם לא יתן לו
ישתד' או יעשה ענייה יתן לצדיק והרשע ילך לנהג
ואם ברשע מצוים להרוב לא יתן לו ודוק הטעם
הנהגה ומעכב לעצמו כו' היינו לסנות דרך
הלואה ועתה שכתבתי פתחו כפירשו הרב נודע
ביהוד' נט"ו י"ד סי' ע"ב

וכל זה היינו נעודו חי אבל בנינו שאלו נפנקס
אניהם שבים המעשר נשאר חייב לו חייב וכולים
לככות ממעשר שלם הרב' הנו' טס

סימן רנח

דין א' הנהגה וצריך לשאל לחכם כו' ענר'
אנכי רמותי דיון שאלה להקדש ט' והרב יענ' פ'
דלסה בשתבותיו ח"כ סי' ז' חקר חקירות יקרות
ברין זה וקיל וערי' דנרי' הרב ט' ז' לקמן סי' טכ"ג שגם
הוא טורר חיתו בענין זה והר' כנז' בנה דיוק עקר
עמרי ונכר משרטו יפרה

דין ג' וזה גם השני צדקה וכו' ענר' אנכי
הנחתי חות' דברי הרד"ו בניאורו: שכתב אה
היה סלע של צדקה לפניו ואמר על סלע אחר וזה וכתב
דמסתברא דלא הוי התפסה וכו' ע"ש אך אוסיף להניע
בסתנותיו הרד"ו שכלפסו מקרוב נפ' ירלא בס' חכ"ו
שכתב נהיה שכיב מרע ואמר סלע זו לצדקה וסלע
זה ואלא הספיק להשלים הדבור ונשתחק והעלה הרב ז"ל
דנחא גם סלע השני לצדקה לכולי עלמא ומוליאו מן
היורשין גם סלע השני מהמה טעמים שונים עש"ב והרי
יודע מדברי הרד"ו בחשו' הנו' מוכח דלעת הר' וצדקה
זכאה שקולים וספיקא דממונא לקולא ומתוך דברי
הר"ן פ"ק דקדושי' בשמעחא רכל הנסוס מוכח דהר"ן
מודע להראשונים נצדקה מסוס דיש את' ל' ואלא בליב
אלא ניד לפאה כמ"ש בענייהי נכר' סוף אות ג' וע"ש
בקונט' אחרון ונעלמו דברי הר"ן ופ"ק דקדושי' גם
מהרד"ו ודוק הטעם

דין ד' הנהגה המקלים טע"ח כו' ענר' אות ז'
נדין המקלים עברו נאחו צפנך דיון אי ארס
מוציא דבריו לבעלה הנחתי מאמר בראשית רנה פ' ס'
דסגר ר' יוחנן דקדש דמים הוה חייב וכחתי בעניותי
בזה ע"ש דכ"ט ע"ג ואחר מן נדפס' יקרא דשכני להרב
קדו' ז' ז' וצדק דע"ג ריש דרש' דלפלל בזה והתם
תחזק מ"ש הרב ז"ל ומאי דכתבתי בעניותי ודוק
נז"ז ט